

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν.

Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων. Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἔβαλε χέρι σὲ μερικοὺς ποὺ ἀνήκαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ τοὺς κακοποιήσῃ. Ἐφόνευσε μὲ μάχαιραν τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ὅταν εἶδε ὅτι αὐτὸ ἐπροξένησε εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπροχώρησε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον· ἦσαν δὲ τότε αἱ ἡμέραι τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων.

Καὶ ὅταν τὸν ἔπιασε, τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὸν παρέδωκε σὲ τέσσερις τετράδες στρατιωτῶν, διὰ νὰ τὸν φυλάττουν, διότι ἤθελε νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸν λαὸν μετὰ τὸ Πάσχα. Καὶ ἔτσι ὁ Πέτρος ἐκρατεῖτο εἰς τὴν φυλακὴν ἀλλ' ἐγίνετο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἔνθερμη προσευχὴ γι' αὐτὸν εἰς τὸν Θεόν. Τὴν νύχτα πρὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἔμελλε ὁ Ἡρώδης νὰ τὸν παρουσιάσῃ, ὁ Πέτρος, δεμένος μὲ δύο ἀλυσίδες, ἐκοιμότανε μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, καὶ φρουροὶ ἐμπρὸς στὴν πόρτα ἐφύλατταν τὴν φυλακὴν.

Αἴφνης ἦλθε ἄγγελος Κυρίου καὶ ἔλαμψε φῶς εἰς τὸ κελλί. Ἀφοῦ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, τὸν ἐξύπνησε καὶ τοῦ εἶπε, «Σήκω γρήγορα». Καὶ ἔπεσαν οἱ ἀλυσίδες ἀπὸ τὰ χέρια του. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε, «Ζώσου καὶ φόρεσε τὰ σανδάλια σου». Καὶ τὸ ἔκανε. Ὑστερα τοῦ εἶπε, «Φόρεσε τὸν μανδύα σου καὶ ἀκολούθησέ με». Καὶ ἐβγήκε ἔξω καὶ τὸν ἀκολούθησε καὶ δὲν εἶχε συνειδησιν ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο ποὺ ἐγίνετο διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἀλλ' ἐνόμισε ὅτι βλέπει ὄραμα. Ἐπέρασαν τὸ πρῶτον φυλάκιον καὶ τὸ δεύτερον, καὶ ἐφθασαν εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν ποὺ ὠδηγοῦσε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἡ ὁποία μόνη της ἄνοιξε διὰ νὰ περάσουν. Ἀφοῦ ἐβγήκαν, ἐπροχώρησαν σ' ἓνα στενὸ δρόμο, καὶ ἀμέσως ὁ ἄγγελος τὸν ἄφησε. Ὅταν συνῆλθε ὁ Πέτρος εἶπε, «Τώρα καταλαβαίνω ὅτι ἀληθινὰ ἔστειλε ὁ Κύριος

τὸν ἄγγελόν του καὶ με ἔσωσε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ἡρώδη καὶ ἀπὸ κάθε τι ποὺ ἐπερίμενε ὁ Ἰουδαϊκὸς λαός».